

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 35 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lăpsani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. s. au 15 bani rom.

Colecta națională

pentru restaurarea caselor devastate ale domnului Dr. Rațiu în Turda.

Transport din nrul 152	fl. 637.74
Ioan Muntean, propriet. în Hațeg	2.—
Paul Oltean, învățător	—50
B. Popoviciu, comerciant	2.—
Marcu P. Muntean, propr.	1.—
Vasile Cetașan, preot în Subcetate	—20
George Brăneanu, învăț. în Sân-	
Petru	—20
Petru Mărinescu, proprietar în	
Ciopea	—50
Romul Bărbescu, preot în Cărnesci	—20
George Buzdugan, preot în Măceu	—10
Cineva din Hațeg	1.—
Avram Popescu, propr. în Hațeg	—10
Ioan Buzdugan, propr.	—10
Un june	—30
Un Densușan din Densuș	—40
Stefan Țarina, învăț. în Păcuenesci	—20
T. Făgărășan, măiestru în Hațeg	1.—
Alex. Teodosie	—50
Const. Popescu	—20
Ioan Popescu	—10
Vasile Nandra	—20
Anica Nandra	—40
Samuil Popescu din Totesi	—20
Teodor Doboiu, propriet. în Hațeg	—50
Un fost învățător comunal	—20
Ioan Itul, preot în Hațeg	—20
Moise Roman, preot în Farcadin	—50
Un farmacist din Hațeg	—20
Ioan Draghin, econom în Clopotiva	—10
Mihail Bontescu, avocat în Hațeg	1.—

Din Viștea-superioară:

Ioan Fuciu, comerciant	1.—
Samuil Banciu, econom	—50
Ioan Bălescu, econom	—10
Daniil Pop, primar	—50
Ioan Rață, econom	—50
Ioan Meternă, viceprimar	—20
George Peicu, econom	—10
Domitian Axente, învățător	—20
Procopiu Clonța, capelan	1.—
Suma	fl. 655.94

Administrația „Tribunei“.

Unul pentru altul.

Presa maghiară ne surprinde cu scirea, publicată la ait loc al diarului nostru, că cele două gazete frunțase ale Sârbilor din Ungaria, „Branik“ și „Zastava“ sunt date în judecată din cauza Memorandului prezentat de partidul național român la Preaînaltul Tron.

Ori-cât de neașteptat vine această scire, adevărul ei, deși încă neconfirmat, nu este exclus. Nu altul decât ministrul de justiție Desider Szilágyi a spus răspunzând la interpelația lui Ugron în afacerea Memorandului român, că a înțeles foile sârbesci amintite, mai ales, că nu avem cunoștință, ca foile românești să fi fost până acum trase în judecată.

Această scire, adevărindu-se, va produce în publicul românesc un foarte viu răspuns. Mai presus de toate va contribui, ca pentru concetățenii noștri sârbi, cu care atâtea interese și dureri comune avem, să iee un puternic avânt sentimentul de frățietate și de simpatie. Românii, care ca și strămoșii lor din anticitate, țin minte răul și binele ce li-se face, nu vor uita și nu vor trece cu vederea, că luptătorii altui neam, de altă limbă, și poate cu alte aspirațiuni, sunt supuși la prigoniri din partea adversarului comun, pentru-că și-au arătat simpatia și aprobarea în fața unei importante acțiuni întreprinsă de poporul românesc.

Am dori din toată inima, ca frații sârbi să nu fie supărați din pricina noastră. Însă dacă le este dat să fie, apoi ne vom mângâia și noi și se vor mângâia și ei cu adevărul, că în tot răul este și un bine. Acest lucru va stringe mult legăturile prietenesci dintre cele două popoare, atât de vi-

treg tractate de către atotputernicii de astăzi.

Apoi atât Românii, cât și Sârbii și celelalte naționalități vor trage totodată o importantă învățătură: Cestiunea românească nu este numai a Românilor, ci a tuturor naționalităților nemaghiare din regatul Sf. Stefan, precum și afacerile sârbesci nu îi privesc numai pe concetățenii sârbi și cele slovacăci nu numai pe Slovaci. Cu alte cuvinte toate luptele, sbuciumările și suferințele nemaghiarilor din patria comună se subsumează sub marea și ardețoarea cestiune a naționalităților asuprite, care una și nedespărțită este atât din punctul de vedere al acestora, cât și din punctul de vedere al asupritorilor.

Reglementarea presei sârbesci pentru apărări făcute asupra unei afaceri românești o pune aceasta mai presus de toată îndoeala. Guvernul maghiar, care și-a pus în programul său de guvernare „statul național maghiar“, nu vede în nemaghiari, fie ei de orice limbă, decât un material ce li-a căzut pradă pentru hazardatele lor experimentări.

Ear' rezistența ce naționalitățile o manifestă contra planurilor sale, el într-o formă se silește a o nimici, fie venită dela Sârbi, fie dela Români sau dela celelalte popoare nemaghiare. Atât de adevărat este acest lucru, încât nu ne putem mira, că el se manifestă până în cele mai extreme consecuențe. Nu numai Românul, care își apără limba și naționalitatea, este trimbat de trădător de patrie, ci și Sârbul, care cutează a înregistra ce a făcut concetățeanul său român și nu se vede îndemnat a reprobă demersurile lui.

Această atitudine a guvernului maghiar indică popoarelor de altă limbă un drum, pe care în mod natural, ba chiar necesar trebuie să pășească. Dacă stăpânirea merge atât de departe, încât nu hesitează a lua măsuri represive contra unuia pentru ceea-ce a făcut altul, atunci și noi trebuie să înțelegem și să ne pătrundem cu atât mai mult de necesitatea de a ne întreprinde unul pentru altul și toți pentru unul. Solidaritatea tuturor naționalităților nemaghiare, nu numai în privința intereselelor, ci și în privința mijloacelor de a ne apăra interesele, devine sub asemenea împrejurări un postulat atât de imperativ, încât multă vreme nu ne vom mai pute feri de el.

Precum într-o formă suntem atacați, astfel într-o formă trebuie să ne și apărăm, să spunem ce voim și să căutăm calea, pe care vom înainta. Dacă aceasta se va dovedi foarte în curând, că mult poate un popor, dar' și mai mult pot multe popoare, care vor același lucru și se spriginesc în ceea-ce vor. Făcând aceasta vom vedea și noi și vor vedea și alții, că nu au adversarii noștri puterea, ori-cât de mult s'ar avânta astăzi, ca să desconsidere, sau să înăbușească chiar spirățiunile afirmate în solidaritate ale naționalităților.

După-cât cunoaștem noi dispozițiile poporului nostru, Românii sunt nu numai accesibili, ci chiar pătrunși de ideile căror le dăm aici expresiune. Și de altă parte apărările simpatice, care le-au întâmpinat Românii cu privilegiul acțiunii sale și al evenimentelor din vara aceasta, atât din partea Sârbilor, cât și cu deosebire dintr'a Croaților și nu mai puțin dintr'a Slovacilor, că se nu mai amintim de popoarele din ceealaltă jumătate a monarhiei, dovedesc, că aceleași idei sunt nutrite și de celelalte popoare ale patriei.

Nu mai restă deci decât întruparea ideilor, punerea lor în practică în luptele ce vom avea și purtăm în viitor.

Guvernul maghiar și politica maghiară ne înșoțesc să-o facem și aceasta mai curând decum am fi cugetat chiar noi înșine.

„Capitala și reședința Budapesta“.

Chiar guvernamentalul „Pester Lloyd“ publică în primul seu dela 16 Iulie n. despre stările de lucruri din Budapesta o serie de mărturisiri, care pun în adevărata lor lumină administrația ungurească și folosul ce-l are țeara după enormele jertfe ce a fost ținută să dea pentru înflorirea Budapestei. Eată câteva din ele: „Capitala și reședința“, dice „Pester Lloyd“, „nu poate suferi ca asemenea rușinose stări de lucruri (ca în Budapesta) să continue a grassa. Poziția ei importantă în viața națională îi impune datorii, care destul le-a neglijat, și la care în cele din urmă trebuie să se cugete. Ce exemplu dă Budapesta țării întregi cu șlendrianul seu administrativ! Dacă nemijlocit sub ochii guvernului și ai parlamentului, dacă în ciuda controlului celei mai inteligente populațiuni din țeară se pot susține aici în focalul vieții de stat stări de lucruri atât de scandaloase, cum poate apoi să fie în provincie, în oraș și în municipiile comitatense, administrație consențioasă, luminată, pătrunsă de sentiment de datorință și de pricepere intereselor populațiuni?“

„Cel dintâiu și mai important pas ar fi curățirea grabnică și fără cruțare a relei economii comunale de scaderile ei de până acum. Un organ al presei a făcut propunerea, că această misiune ar trebui concretă unui comisar guvernial provădit cu plenipotențe corespunzătoare. Deși e aspră această propunere, este într-însa un simbul sănătos. Organele municipiului comunal au fost alese de curând pe mai mulți ani. Dacă se va vedea, că dela ele nu se poate aștepta remediu, apoi acesta trebuie aflat contra lor. O mână tare și neîndurată trebuie să vină, pentru-ca să se facă ordine în caosul ce domnesce și să se inspire acestui sistem trândăv și desolat sentiment de datorință, poftă de lucru și conștiința morală a responsabilității“

Frumos de tot!

Manifestațiuni de aderență.

Am mai primit următoarele scrisori și declarațiuni:

Lozna-mare, 2 Iulie v. Brutalitățile servite de vandali din Turda cu spect. domn Dr. Rațiu ne-au revoltat pe toți. Dovadă eclatantă, că cauza pentru care ne luptăm e sfântă și justă. Nu putem trece cu vederea nici noi acest eveniment, fără de a felicită pe sus amintitul luptător curajos și Român adevărat, care cu bărbăția și tăria sufletească a întâmpinat insultările infame și sâlbăciile ne mai audite ale contrariilor noștri!

Pachomiu Pop de Boereni și poporul din Lozna-mare.

Zarand, 2 Iulie 1892. În fața pornirilor barbare dela Turda, Șimleu și Arad, care au luat dimensiuni în direcțiunea de a ataca cu o extremă violență averea, libertatea și viața valoroșilor noștri bărbați, nici un fiu al pacnicului popor român nu poate sta mai mult pe cugete, ci unul ca unul este chemat a înfrunta aceste excese brutale. Trebuie să dispară disonanța și locul ei se-l ocupe armonia, pentru-că toți suntem de o faptură și de o mamă. Numai rezistența și acțiunea solidară ne va pute mântui corpul național de conflagrațiunea generală, care se poate desvolta din schinteia aruncată la Turda, și care a luat proporțiuni și în alte centre locuite de floarea națiunii noastre.

Pătrunși de aceste idei protestăm cu toată tăria contra vandalismului ce s'a manifestat prin acte de violență.

Ne declarăm solidari cu procederea comitetului partidului național și susținererea Memorandului la Înaltul Tron.

Trăescă conducătorul deputațiunii Dr. Ioan Rațiu, pe care pronia dumnezească l'a mântuit de cursa diavolească ce l'o pregătise reușcătorii.

Trăescă toți frunțașii neamului nostru, care au avut a îndura atacuri din partea barbarilor. Persiste în ținuta lor vrednică de principii, care conduc astăzi Europa cultă și care sunt ale tuturor Românilor, și vor fi binecuvântați din generațiune în generațiune.

Gavril Simerda, preot gr.-or.; Andron Bogdan, teolog abs.; Ioan Bogdan, proprietar; Nicolae Pop, capelan; Teodor Pop, avocat; Simeon Băcilă, paroh gr.-or.; Daniil Giurgiu, paroh gr.-or.; I. Comșa, Ioan Cătean, comerciant; Nicolae Obădău, comerciant; Inocențiu Bogdan, învățător; Petru Pop, paroh; Alexandru Draia, învățător gr.-or. rom. și proprietar; George Drăgan, paroh gr.-or.; Nicolae Păcurar, proprietar; Nicolae Popa, paroh gr.-or.; Aron Suciu, paroh gr.-or.; Petru Todoran, preot gr.-or.; Curechiu Petru Stoica, proprietar în Ormindea; George Ignaton, învățător; Adam Irhaș, comerciant; Iuliu Ilie Cosma, paroh rom. gr.-or.

Viștea-superioară (comitatul Făgărașului), 25 Iunie v. 1892. Binevoii a da loc în valorosul diar ce redactați următoarei declarațiuni:

Am aprobat și aprobăm toți pașii întreprinși de on. comitet central al partidului național, — efluxul adevăratei opinii publice românești, — în cauza prezentării Memorandului la treptele gloriosului Tron. Ear' ținuta ostilă și trădătoare a unor foi românești față cu acest act măreț servit în viața noastră națională și contra actualilor conducători ai partidului național o reprobăm cu indignațiune.

Rușine desertorilor din tabăra națională în cele mai serioase și mai grave momente, când cauza română pretindea mai mult stringerea rindurilor. Disprețul și blăstemul poporului e răsplata de care s'au făcut vrednici cu prisosință:

„O mamă veduivă dela Măiașu-cel-Mare
„Pretinde dela fii-și aji mână d'ajutor,
„Și blăstemă cu lacrimi în ochi pe fiecare,
„În astfel de momente se face vândător“.

De altă parte condamnăm cu scârbă vandalismul dela Turda, Șimleu și Arad înscenat de către preținșii „civilisatori și propagatori ai culturii în sâlbatecul Orient“ contra marilor bărbați naționali, protestând contra lui cu toată hotărârea.

Să trăască Dr. Ioan Rațiu și soții de luptă și principii! Fie siguri de stima, iubirea și aderența poporului, pentru care luptă.

Să trăască sincerii aderenți ai partidului național!

Ioan Fuciu, comerciant; Ioan Bălescu, Samoilă Banciu, Samoilă Bucelea, Ioan Rață, Moise Lupșor, Avisalon Bucelea, Martimean Copariu, Ioan Dragomir, Galațon Lupșor, Ioan Vulcu, Daniil Lupșor, Candit Clonța, economi.

SÂRBII PERSECUTAȚI

pentru

MEMORANDUL ROMÂN.

„Pesti Hirlop“, și după el alte foi maghiare, aduc scirea, că foiler sârbesci „Branik“ și „Zastava“ li-s'ar fi întentat proces la judecătoria de presă din Seghedin. Aceasta pentru-că amându-se foile sârbesci au publicat articoli despre mergerea Românilor la Viena, aprobând și salutând cu bucurie acțiunea românească.

Din articoli învinuitori ai foiler sârbesci, „Pesti Hirlop“ face următoarele extrase:

„În nrl seu 73 diarul „Branik“ publică un articol de fond, în care dice, că Maghiarii sunt cauza de Români sunt nemulțumiți, căci nu le dau pace, ba când s'au dus la

Viena, în cauza lor dreaptă, Maghiarii nu i-au lăsat nici să vină în pace acasă, ci li-au amenințat viața, au făcut demonstrații și scandal și au dovedit, că și astăzi mai este în ei sâlbăciia asiatică...

„Maghiarii sunt, durere, astăzi stăpâni țării. În mâna lor este puterea, dar' de ne-numerate-ori au arătat, că abuzează de ea în contra Sârbilor și a Croaților, ear' ceea-ce au făcut acum contra Românilor, încoronază toate vitejiile lor de până acum. Și adevărat ce au făcut atât de mare rău acesti Români? Că nu și-au dus cauza lor dreaptă la Budapesta, ci la Viena? Români au cerut numai atâtea, doresc și voesc în Memorandul lor numai atâtea, cât voesc toate naționalitățile, pentru care fiecare om de bine trebuie să se însufletească“.

Articolul termină astfel:

„Aici nu numai Românii sunt nemulțumiți, ci toate naționalitățile nemaghiare. Sau doar' Germanii privesc cu ochi buni, cum li-se iau sistematic școalele? Sau doar' Slovacii se simțesc bine, că li-s'au luat reuniunile culturale și gimnaziile? Și noi Sârbi? Mai bine ar fi, dacă Maghiarii și ar da silință, ca să trăască în pace cu celelalte naționalități — ear' dacă nu voesc, apoi vor vedea umările. Astăzi Românii, mână Slovacii, poimâne...“

„Zastava“ a publicat un ciclu de articoli, în care arată cu date istorice cum Maghiarii totdeauna au asuprit naționalitățile spre nefericirea țării, pe care au dus-o de mai multe-ori la catastrofe.

Nu ar fi decât o nouă zală în lungul lanț de prostii comise de politica maghiară, care voesc să resoale cestiunea naționalităților cu puterea, dacă pentru apărări a luptelor politice ale Românilor, în adevăr vor fi date în judecată foile sârbesci. Atât de mare ar fi prostia aceasta, încât nu ne vine să o credem. Dar' la guvernării noștri toate sunt cu putință!!

Studentii români și studenții francezi.

Ni-se scrie din Bucuresci:

Cu ocaziunea sârbării dărimării Bastilei, 14 Iulie, studenții universitari din Bucuresci, întruniți la banchetul dat în onoarea dlui Dr. Vasile Lucaci, au expedat „Asociațiunii generale a studenților francezi din Paris“ următoarea telegramă:

„Tinerimea universitară a României, întrunită în seara de 14 Iulie, felicită cu entuziasm pe frații și camaraziilor lor francezi cu ocaziunea aniversării a 101-a dela nascerea libertății pe ruinele Bastilei.

„Românii, fiii libertăților date lumii prin sacrificiile Francei, cunoscând prețul acestor libertăți cu atât mai mult, că astăzi 4 milioane de frați de-ai lor din Ungaria n'au fericearea de a se bucura de ele, cred că este datoria lor de a fi apostoli ai libertății în Orient.

„Frații voștri cei mai tineri, care sunt sentinela civilizațiunii latine în Orient, vă salută“.

Tot cu această ocaziune s'a expedat și lordului Fitzmaurice în Londra telegrama de mai jos. Se scie, că lordul Fitzmaurice a scris un studiu, în care dă o deosebită atențiune elementului românesc din Carpați. Părerea lordului este, că dacă Orientul va ajunge odată să fie teatrul unei conflagrațiuni mari, războiul va începe din pricina Transilvaniei, dacă pornirile șovinismului unguresc nu vor înceta contra Românilor.

Eată telegrama studenților:

„Tinerimea universitară din România Vă roagă respectuos să binevoiți a primi expresiunea mulțumirilor și admirațiunii lor pentru justa apreciațiune ce ați făcut asupra stării lucrurilor din Europa orientală.

„Aducându-ne aminte cu respect de ilustrul Vostru nume și de cuvintele, pe care le-ați pronunțat relativ la starea Românilor din Ungaria și Transilvania, ne permitem a Vă ruga ca să binevoiți a interveni, prin mijloacele, de care dispune un bărbat ca D-Voastră, pentru a face ca starea fraților noștri din Un-

garia să devină astfel după-cum o reclamă ideile acestui secol.

„Românii, iubitori de pace, tac și vor tăce. Dar' până când, nu scim nici noi. Situațiunea e din ce în ce mai gravă și Europa civilisată și amică a păcii trebuie, credem noi, să-și întoarcă privirile spre culmile Carpaților“.

VOCI FRANCEZE

despre

CESTIUNEA ROMÂNĂ.

Țiarul din Paris „La Gazette de France“ publică cu data 3 Iulie sub titlul „Românii și Ungurii“ următorul prim-articol:

La sărbătorile familiale, pe care la începutul lui Iulie le celebră popoarele supuse coroanei Sfântului Stefan, adică ale Ungariei, a asistat și o deputațiune a Românilor din Transilvania.

Transilvania este, după-cum se știe, una din părțile integrante ale Ungariei, ea are la vr'o 2.500.000 locuitori în majoritate Români. Numărul total al Românilor supuși Ungariei este de 2.500.000.

Este cunoscut, că Ungurii atât de alipiți de libertățile proprii, respectă foarte puțin pe cele ale altora și exercită asupra populațiilor supuse potestății lor o tiranie mult mai aspră, decum a fost cândva cea exercitată de Austria.

Pentru a deveni în Transilvania stăpâni absoluți ei și-au stabilit două categorii de alegători: una pentru Maghiari, care votează fără restricțiune; alta pentru Români, care plătesc un cens electoral de 25 florini (cam 63 franci). În felul acesta se vede exclusă dela dreptul de vot cea mai mare parte a populațiunii române, care e săracă, pe când Maghiarii cel mai calic are dreptul de vot.

Ce e mai mult încă, școlile sunt conduse de învățători maghiari, care își dau toată osteneala să distrugă încetul cu încetul limba națională.

În administrația comitatelor și în cea a comunelor sunt mai numai Maghiari.

Românii sperau, că Împăratul Francisc Iosif, în bună dispoziție din cauza primirii entusiaste, ce toate naționalitățile coroanei ungare i-au făcut la Budapesta, îi va asculta cu bunăvoință.

Ei însă s'au înșelat în această a lor așteptare. Stăpânirea austriacă, care „a pus lumea în uimire prin ingratitudinea sa“ și a jertfit Ungurii pe Croați, care singuri i-au servit cu credință tocmai în contra Ungurilor, se înțelege, n'a putut să se neliniștească prin plânsurile Românilor“.

Delegații nici n'au fost primiți de Împăratul.

Ungurii au fost foarte satisfăcuți. Dar' Românii înțorși acasă au început să organizeze o agitațiune, ale cărei urmări nu se pot încă prevedea, pentru-că s'a întins și în regatul României, unde opiniunea publică ține parte fraților oprimați din Ungaria.

Ministrul Carp to-mai a expulsat din București nisece studenți români, de origine din Transilvania și învinuți a fi instigatorii acestei mișcări. (O seire inventată. Red. „Tribuna“.)

Pe de altă parte în Ungaria, la Arad, plebea maghiară, aștită pe sub mână de autorități, a atacat pe Români și a rănit pe mai mulți dintr'înși.

Aceste sunt numai începuturile unei crise mult mai serioase, decum s'ar crede, și în care stăpânirea austriacă ar face bine să nu se prea încăpățeneze.

Cehii îi stau chiar până acum în spate. Croații și Slovaci sînt departe de a fi mulțumiți. Dacă ea mai pune și pe Români în picioare în contra sa, ar pute ușor să resimțim urmările acestei predări în ziua când tripla-alianță va deslănțui în contra Franciei și Rusiei războiul, pe care atât de aduce il oftează.

Austria n'are altă rațiune de a fi, decăt numai ca stat federativ, și atunci pentru-ce oare să se refuze Românilor ceea-ce se acordă Ungurilor și Nemților? De altcum ca Francezii noi nu putem decăt să ne bucurăm de încercăturile, de orice fel ar fi, pe care le întîmpină acasă la dînele sau în afară puterile triplei alianțe. Nemții, Ungurii, Italienii pentru noi nu sînt decăt inimi.

St. Kastner.

Croații și cestiunea română.

Cetim în „Agramer Tagblatt“ dela 16 Iulie n.:

Interpelați lui Ugron în afacerea Românilor și a tendențelor lor naționale, pre-cu și răspunsul ministrului de justiție Szilágyi și al ministrului-prezident Szapáry dat la această interpelație, aruncă o lumină caracteristică peste măsură asupra politicei de naționalități a guvernului unguresc din țerele coroanei Sfântului Stefan. Căt de de-parte trebuie să fi ajuns opoziția ungurească

în negarea egalei îndreptățiri naționale și în desconsiderarea tuturor principiilor în adevăr liberale, dacă chiar și un organ de partid ca „Neue Freie Presse“ își exprimă indignația, că opoziția „democratică“ așteaptă să fie instruită prin rostul ministrului de justiție, că în statul constituțional nu este permis să fie restrins sau șirbit nimereu dreptul de petiționare! Ceea-ce Ugron a ținut contra Românilor, ni-se pare tocmai ca expectorațiunile unui nebun, adevărat că astfel de nebun, în a cărui demență este sistem. „Gubernul“, a ținut numitul deputat, „se nu vegheze asupra politicilor opoziționali, ci asupra inimicilor statului, se țină în frâu pe Români. Cel-ce voese să tradeze Ungaria la Împăratul Austriei este tot atât de punibil ca și cel-ce voese să se-și tradeze patria la Țarul Rusiei“. Dorim ca la locul competent în Viena să fie audite aceste cuvinte scelerate și să fie trase din ele consecunțele corespunzătoare. În ciuda rezistenței sale guvernul unguresc este dus de capetele inferbentate la Ugron pe povârnișul unei politici hipersoviniiste. Ministrul-prezident contele Szapáry a mai apărut, ce e drept, teoria politiceii cu petițiuni, dar' în praxă a pus în vedere cele mai aspre măsuri contra Românilor. Aceasta pentru orice om cu judecată logică va se dăca atăta, că Românilor le este permis a cere scutul Monarchului pentru drepturile lor naționale, dar' că fără îndurare vor fi tractați ca trădători de patrie, dacă vor cuteza să se folosească în fapt de acest drept. Anume o lege este paralisată prin alta. Ce liberalism admirabil!

Contele Apponyi încă a ținut un discurs fulminant contra Românilor, dar' nici acest politic „liberal“ nu a găsit nici un cuvânt desaprobat față cu excesele brutale ale „inteligentei“ maghiare din Turda și Arad. Și sub asemenea impregiurări presupune contele Szapáry dela Români să abandoneze politica de abstenență și să se pișească pe terenul parlamentului! Ca și-când nu ar ști ei ce soarte i-ar aștepta acolo!

„Valachii maghiari și români“.

Sub acest titlu ingenios „Budapesti Hirlop“ dela 16 Iulie n. scrie:

Vasilie Lucaci, popa din Șisesci, a sosit la București. Dacă s'a dus, ar și face bine să rămână acolo. Să fie emigrant, martir și agitator în patria sa adoptivă, între noi, în Ungaria n'are loc. Din această călătorie ce învederează, că cestiunea română n'are să se liniștească, pentru-că nu o lasă în pace, cu toată contravoința guvernului maghiar.

E România, care pune în mișcare totul, și este un joc fătarnic, dacă se căznesce a face pe diplomații nostri neghiobi să creadă, că ea este nevinovată. Ori nu se mândrește oare, cu regele lor, Carol, care reîntorcându-se dela Berlin, ocolește Viena și Budapesta, ca să nu trebe a se întâlni cu regele nostru și cu ministrii lui, pentru care civii universitari din București trimit înaintea lui o delegațiune la Predeal, să demonstreze la frontieră în contra Ungariei. Oare ce are să răspundă regele Carol tinerimii universitare române? O se-i primească ori nu? Politiceea ar fi făcut mai bine, dacă tocmai acum ar da semu despre prietenia dintre cele două state venind să viziteze pe regele Ungariei. „Gazeta“ din Brasov a spus, că este falsă și șicra, că un funcționar ieșan ar fi fost destituit din pricina participării sale la demonstrațiunile în contra Ungariei. Din toate acestea rezultă, că România cu precegetare ajută cestiunea română, tolerează atacurile îndreptate contra noastră, protejează pe agenții, care de aici îi cer ajutor. Aceasta, se înțelege, face ca mișcarea să se continue, nutrește focul și încordează până la rupere relațiunile între cele două state.

România știe de altfel ce face, noi nu o se-i dăm lecție. Trebuie însă ca să ne tragem seamă de pericolul ce rezultă din aceasta și în ce chip pericolul trebuie îndepărtat. Dacă România caută pricina, ear' purtarea ei nu duce la alt sfîrșit, fără indoeală o cauză pentru-că voese unitatea română, cucerirea tuturor provinciilor locuite de Români. Aceasta pe cale pacifică nu se poate ajunge. Și am vădit deja pe România luptând alături cu Rusia. Noi trebe deci să ne pregătim a socoti pe România între dușmanii nostri.

După părerea noastră cestiunea română nu există. (Adecă v'ar plăce să nu existe! Red. „Trib“). Frontiera între Ungaria și România sînt bine definite. Nici un drept, internaționalice România nu poate avea motiv a se plînge contra noastră, dacă am fi păcătuit cu ori-șice contra ei. (Să înțelege, România să rabde totul dela prea puternicii Maghiari! Red. „Trib“). Ei născosec însă cestiunea română și se silesc a face și pe Europa să creadă și să se ocupe cu această cestiune. Poate-că cu ajutor rusec și francez o se și reușească. Nu ne dăm îndrăcit în nici un chip dinaintea cestiunii. Cestiunile

interne ale noastre le resolvăm aici acasă, nu permitem amestecul nimereu. (Uagurii călăresc vecinic aceeași teasă falsă: interesându-se de noi, România s'ar amesteca în treburile interne ale statului maghiar. Red. „Trib“). În contra atacurilor din afară ne apărăm în timp de pace cu diplomația, în timp de războiu cu armata. (Ce fanfaroni! Red. „Trib“). Diplomația noastră poate ave și ea mijloace de coercițiune de care să se folosească față cu cei-ce se poartă necuviincios. În războiu batem armate prin armata noastră. Cine asigură României victoria? Dar' dacă mină lucrurile până acolo, că cestiunea devine internațională, atunci cestiunea trebe să se și resolve. Dacă România învinge, se înfințeze Daco-România, nu o putem opri; dar' dacă învinge Ungaria, o se avem grije, ca atacurile României nici odată să nu se mai repețească. (Ce amenințare neghiobă! Red. „Trib“). Ear' aceasta putem să ajungem foarte simplu și anume anexând România către statul maghiar. (Da! dacă s'ar pute lucrul face atât de ușor pe cât de ușor îl scriu „diplomații“ șoviniste din Budapesta. Red. „Tribuna“.)

Cu același drept, cu care Români cer Ardealul, putem să cerem noi anexarea României. Istoria ne dă chiar drept mai mult, pentru-că Moldova și Valachia au aparținut odată regatului maghiar, dar' Ardealul nu a fost nici odată al României. Noi nu formulăm drepturi pe baza trecutului, dar' viitorul ni-l căutăm în desvoltarea trecutului. Și noi sîntem factori, și nu o se lipsim de acolo, unde se face istoria. Și dacă Români caută unirea frățească pe baze naturale, noi întoarcem lucrurile și vom anexa România către Ungaria pe baza frăției Valachilor din Ungaria cu cei din România.

Când România va fi a regelui Ungariei, nu o se se scoale împotriva regelui maghiar. Dacă armata română va face parte integrantă din armata austriacă și maghiară, serviciul militar o se ne facă nouă, ear' nu contra noastră. Când România va fi administrată de guvernatori militari și civili numiți de noi, nu o se fie dirigiată de consuli și ambasadorii ruși. Dacă Croația, Bosnia și Dalmatia pot să fie provincii autonome, și România învinsă poate să devină astfel.

Să iee aminte Români: dacă se joacă de-a irredentismul cu noi, se joacă cu independența României.

Noi sîntem susținătorii independenței României și a celorlalte state din Balcani. Nici prin minte nu ne trece a cuceri, dacă nu sîntem provocați. Am dori să apărăm libertatea și civilizația popoarelor din Orient în contra pericolului jugului Rușilor. (Și înșivă tiranisați națiunile din statul stăpînit de voi! Red. „Trib“). Aceasta este chemarea noastră geografică și interesul nostru politic. (Pe care îl mărturisim, dar' nu-l urmați! Red. „Trib“).

Nu este însă fără condiție iubirea noastră de pace, ci este legată de loialitatea reciprocă. Noi nu putem să fim decăt prietenii oamenilor de onoare, cu dușmani ce lucră în ascuns luptăm pe față.

Să se gîndească bărbații de stat ai României ce fac, când vor să continue cu agitația contra Ungariei, să provoace goana; pe dinșii să se acuse, dacă își taie creanga de sub picioare. (Bine, că nu-i amenință că-i va băga în temniță, cum fac cu noi șovinistii maghiari. Red. „Trib“.)

După-ce spune apoi încă odată, că nu vor permite amestecul României în cestiunile interne ale Ungariei, termină:

Nu este adevărat ce scrie „Tribuna“, că „Budapesti Hirlop“ este „cea mai mare dușmană a Românilor“, ci este adevărat contrarul: noi le sîntem amici, dușmană îi este „Tribuna“. Am căutat totdeauna buna înțelegere (Adecă căutați mereu să ne răpăneți! Red. „Trib“) cu Români, i-am îndemnat mereu să intre în activitate; când am avut dreptate față cu guvernul și administrația, i-am protegiat (Ce generoși! Redacțiunea „Trib“), după-cum am ajutat ori-ce acțiune a lor, care se-i scape din strimtoarea în care i-au băgat politicianii lor fanatici. (Ear' acești „politiciani fanatici“ sînt conducătorii actuali ai partidului național. Red. „Trib“). De aceea am trimis și pe corespondentul nostru la bărbați mai eminenți ai lor. (Correspondent, care a falsificat ceea ce i-au spus bunii Români și cu ale cărei scrisse v' faceți reclamă jidovească! Red. „Trib“). Am observat cu plăcere din spusele prelaților și ale bărbaților politici mai înțelepți, că sînt condițiuni pentru împăcare, nu s'a stabilit însă baza. Ear' această basă nu poate fi alta, decăt constituția maghiară, recunoașterea fără condiție și respectarea ei.

Conducătorii români, care sînt gata a se împăca pe această basă, așteaptă începea negocierilor dela guvern.

Cu declarațiuni sibieni și Memorande vieneze nu se pot aplana gravaminele Ro-

mânilor. Dimpotrivă, aceste manifestațiuni trebeu răsunate...

Acum este timpul a sdrobi puterea ul-traiștilor, a elibera pe Români maghiari de sub terorismul agitatorilor, a împăca neamul maghiar și român și a solidifica astfel Ungaria, ca avînd pace înlauntru să poată fi apărătoare tare libertății sale și independenței Europei orientale.

Primatele Ungariei și „kultur-egyilet“-ul.

(Urmare din nr. 151.)

Eată dar', eminentissime domnule, biserica catolică și episcopatul nostru greco-catolic român condamnă școlile necatolice, școlile comunale și în genere interconfesionale, și că prin urmare frească condamnă și ori-ce activitate, care spriginesce astfel de școlile, și veneratul nostru ordinariat expres ne impune să grijim, ca nu cumva astfel de societăți să se amestece în afacerile școlilor noastre greco-catolice române, ne oprește, ca nu cumva să suferim în școlile noastre ingerența astorfel de societăți, care sînt cea mai mare primejdie pentru biserica, societate și stat.

Este însă lucru constatat mai presus de toată indoeala, că societățile de maghiarizare și în special EMKE spriginesc și propagă acest spirit condamnat de biserica catolică: în cele religioase indiferentismul, în aședă-mintele noastre bisericesci greco-catolice anarhia, în viața socială a Românilor corupțiunea cea mai gravă: renegatismul.

Cum vine deci, că principele primate al Ungariei, capul conducător al bisericii romano-catolice din Ungaria: „se închină înaintea activității acestei societăți“.

Și ne scandalisăm când vedem, că patrimoniul săracilor și al culturii catolice se dă spre susținerea și întărirea calvinismului prin „Körlekészet“, și spre susținerea școlilor condamnate de spiritul bisericii catolice.

Dar' în răspunsul Eminenței Voastre este și o enunțiațiune de natură curat politică, care în aceste zile predomină la noi de cel mai ultraist șovinism maghiar, merită o deosebită atențiune. Anume, în memoria răspuns se dăce: „Nu mă simțesc chemat să judec peste erorile trecutului, totuși, căta vreme în alte țeri străini numai decăt s'au asimilat, la noi de sute de ani tot aceeași situațiune rămâne“.

Această enunțiațiune în sine nu e vătămătoare pentru noi Români, din contră în ea se constată sărbătorește importanța maghiarismului: tendența enunțiațiunii însă din giuristările, în care s'a rostit este în gradul suprem eronată și primejdioasă.

Întăiu, în Ungaria dela întemeierea ei până în epoca mai nouă nu s'a pomenit de tendențe de asimilare, fiindcă Ungaria n'a fost nici-când stat național maghiar, și nici nu va fi în veci.

Apoi vedem înaintea noastră tendențe de asimilare în alte state: în Irlanda, în Polenă, în Polonia, în Basarabia-română etc.: și cu ce rezultat? Producînd ură între oameni și certe între cetățeni: de asimilare nici vorbă, deși în acele state se mai află și câte o condițiune din cele recerate pentru realizarea teoriei de asimilare, care condițiuni cu deservire lipsesc la Maghiari.

Și ce privește frumoasă: Maghiarii cavaleri și liberali, vreau a ne extermina prin asimilare, imitându-i pe Ruși și pe Prusieni.

Noi suridem la aceasta, și le aducem aminte fraților maghiari de povestea cu broasca ce se umfla (Rana rupta et bos).

Dar' în fine și paciența noastră trebeu să aibă un sfîrșit, și în fața provocărilor arrogante, ce ni-se fac zilnic răspundem: *Senatus populusque romanus beneficiorum atque iniuriarum memor esse solet*, și nu vom răbda, ca aceia, pe care părișii nostri i-au primit cu bunăvoință în pămîntul lor, astăzi să atenteze la viața noastră națională.

Noi avem limba noastră națională, avem sentimentul nostru național, pe care nu le schimbăm, nu le dăm pentru nici un bun din lume. Și dacă Maghiarii la finea secolului XIX. își reiau firea oardelor asiatiche și se vadă, dacă le place a nimici Ungaria.

Românismul din punct de vedere etnic și cultural e cu mult mai superior, decăt ca să poată căde jertfă utopiilor și veleităților de maghiarizare.

Inimile noastre sînt altanele românismului. Legea noastră, limba, libertatea și cultura noastră națională sînt clenodii scumpe pentru noi: și dacă aceia, cărora li-am dat țeară, casă și masă, vreau să ni-le răpească: le vom arăta, că pe sine se nimicesc. Poporul român n'are trebuință nici de limba, nici de cultura maghiară; religiei, minții, săi nătoasă, conceptele cele mai elementare de drept public și social ne spun, că fiecare popor are să se cultiveze în limba sa maternă, și noi Români, de dragul maghiarismului și al utopiei „ideii de stat maghiar“ nu vom

abandona unicul teren adevărat și just al culturii noastre naționale.

De altcum, ca să se v' convingeți Eminența Voastră de ce opiniune este întreaga provincie metropolitană gr. cat. română de Alba-Iulia—Făgăraș, în cauza societăților de maghiarizare, ireligioase, francmasonice și ateiste, ne luăm libertatea a acude aici un număr al organului provinciei noastre metropolitane „Unirea“, în care se apreiază societățile de maghiarizare, și rolul episcopilor romano-catolici într'însele, împreună cu prospectele sigure de rezultatul activităților.

Conivențele acestora păcătoase produe rezultatele cele mai deplorabile în viața noastră publică religioasă, chiar scandale publice, de cele mai grețoase.

Așa s'a întemplat, că în mania de maghiarizare un pleban romano-catolic, un predicator calvin, și un proprietar jidar, au desclecat într'o comună din Sătmăr, Cărașeu, cu scop de a propaga cultura maghiară prin întemeierea unui asil de copii, cu preferință pentru copilașii gr. cat. români. În astfel de societate se realizează oftarea dumnezeescului magistru: „*sinite parvulos ad me venire*!“

Tot numai din această conivență se poate explica, ce nu s'a mai pomenit în analele bisericii catolice, că într'o biserică parochială romano-catolică din Budapesta, pe catafalul revoluționarului vestit George Klapka între celelalte cununi a strălucit una cu inscripțiunea:

„Corvin Mátyás szabad közműves pályoly“

Klapka Györgynek“.

Asta în biserică romano-catolică, sub jurisdicțiunea Eminenței Voastre, după enciclica epocală a Sfinției Sale despre Francmasoni!

Ne-am ținut de datorință a aduce aceste la cunoștința înaltă a Eminenței Voastre, pe cale privată, precum și pe calea publicității, ca să știe toți Maghiarii, că Românul e mândru de romanitatea sa, că nu ne vom asimila în veci, că vom a trăi ca națiune liberă și independentă, că numai pe baza principiilor de perfectă libertate, egalitate și frățietate, — în spirit creștinesc, — pot trăi cu noi și în Europa cultă Maghiarii: altfel își pregătesc ealea către „Atelkuz“.

Cu toată reverența sînt al Eminenței Voastre.

Șisesci, 4 Iulie 1892.

În numele meu și al mîi multor confrăți români:

cel mai umilit serv

Dr. Vasilie Lucaci,
paroch.

Cu 1-a Iulie v. 1892

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în monarchie, cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung*.)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foii.

Domnii abonenți sînt rugați a ne comunica eventual prelîngă localitatea unde se află și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** dela fașile, în care li-s'a trimis Țiarul până acum.

Administrațiunea Țiarului

„Tribuna“.

CRONICA

Numire. Candidatul de avocat Géza Kövér de Kövesd din Cluj a fost numit practician în drept în cercul tablei regesi de acolo.

*

Camera advocațială din Murăș. Oșorheiu anunță, că avocatul Ion Illyés s'a mutat cu sediul din Paraid în Odorheiu-săcuiș și Dr. Rudolf Györfy din Murăș-Oșorheiu în Nyárad-Szereda.

*

Foile șoviniste din Cluj continuă a se ocupa cu cestiunea română ori mai bine: a înjura pe Români. Năcazul cel mai mare îl au acum în contra Românilor dela dincolo, mai ales asupra presei bucurescene. În numărul de ieri „Kolo zsvár“ ne face trădători de patrie pentru-că frații nostri de dincolo simpatizează cu noi. În articolul seu de azi „Ellen-zék“ înjură pe „Românul“ din România pentru-că scrie articoli turbăți — dăce foaia

Nr. 321/1892.

[2714] 2-3

Sz. 11.134/1892

[3757] 1-2

Concurs.

Pentru ocuparea postului de învățător adjunct la școala „Reuniunii grănițeresci din Cujir”, comitatul Hunedoarei, pe lângă un salariu anual de 300 fl. v. a., apoi cuartir în edificiul școlii și lemnele de foc necesare, prin aceasta cu termenul până la 7 August st. n. a. c. Se exerce concurs.

Reflecții au să-și trimită suplicile instruite cu toate documentele prescrise de lege la

Comitetul administrativ de fondul și școalele de reuniune ale foștilor grănițeri din regimentul român I.

Sibiu, în 18 Iulie 1892.

ad Nr. 66/1892.

[3612] 2-2

Concurs.

Pentru ocuparea unui post de învățător la școala elementară a „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, se exerce prin aceasta concurs.

Doritorii de a ocupa acest post, care e împreună cu un salariu anual de 500 fl. v. a. și 100 fl. bani de cuartir, vor avea să prezente următoarele documente:

- atestat de botez;
- atestat de calificare pentru școlile elementare;
- testimonii despre cunoașterea perfectă a limbii române ca limbă de propunere și despre cunoașterea limbii maghiare, care vor documenta, că știu perfect și limba germană, eventual și franceză, vor avea preferență.

Petițiile provădate cu documentele numite mai sus, sunt a se prezenta subsemnatului comitet până la 15 August 1892 st. n.

Din ședința comitetului „Reuniunii femeilor române din Sibiu”, ținută la 2 Iulie 1892 st. n.

Maria Cosma,
președintă.

Dr. Russu,
secretar.

Pályázati Hirdetmény.

Nagyszeben rendezett tanácsu városban az írásbeszede jött II-ik fogalmazói állásra ezennel pályázat nyitattik. Ezen állás 550 ft. fizetés és 150 ft. lakbérrel van javadalmazva.

Felhívtnak mindazok, a kik ezen állásra pályázni ohajtának, hogy az 1883 évi I. t. cz. szerint felszerelt kérvényeiket **folgyó évi augusztus hó 6-ig** bezárólag aláírottán adják be.

Nagyszeben, 1892 évi július hó 13-án.

Reissenberger,
alispán.

Doi învățăcei

se caută pentru
tipografia „Institutului Tipografic”
în Sibiu.

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

Au eșit de sub tipar:

A doua edițiune
din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,
președinte al „Reuniunii române de agricultură din
comitatul Sibiu”.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

A eșit tocmai de sub tipar:

HOMO SUM.

ROMAN

DE

GEORGE EBERS.

Prețul 1 fl. sau 2 lei 50 bani.

Institutul Tipografic în Sibiu.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărițul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărăniul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Genuștea.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un peșteră îndărănic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teasă.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârșitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nuscul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacal bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- Clara Milici.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 90 b.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1892.

Budapesta—Predeal										Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova										Copsa-mică—Sibiu									
Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano	Tren de porțano	Tren accelerat		Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de porțano	Tren de porțano	Orient. Express	Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano	Tren mixt		Tren de porțano	Tren de porțano	Orient. Express	Tren accelerat	Tren de porțano	3.—	10.57		7.10	pl. Copsa-mică sos.	9.84	6.20	12.05	
10.—	8.05	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	3.—	1.55	3.—	7.20	6.20	9.06	11.—	9.—	9.15	pl. Viena . . . sos.	2.45	2.45	3.16	7.05	6.35	3.31	11.21		7.43	pl. Șeica-mare . . . sos.	9.05	5.59	11.40		
8.25	2.10	3.20	5.50	↑	6.20	7.30	6.35	1.50	8.40	Vineri	1.55	8.25	2.35	6.30	pl. Budapesta . . . sos.	8.15	9.14	10.27	1.20	8.50	4.15	11.56	8.27	↑	Loamneș . . . sos.	8.30	5.32	11.09	
11.38	4.14	6.50	9.22	↓	12.06	3.46	1.16	10.05	2.24	circul. numai Sambata	10.35	3.56	9.06	pl. Czegléd . . . sos.	5.50	6.43	12.—	12.05	6.47	4.46	12.22	7.—	8.59	↓	Ocna . . . sos.	8.02	5.09	10.48	
2.12	5.58		11.53	↑		2.25	11.04	8.43	12.09	5.12	1.46	5.56	12.28	pl. Seghedin . . . sos.	1.50		7.13	9.57	3.05	5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
3.53	7.08	12.05	1.50	↓		2.26	11.04	8.43	12.09	5.18	2.12	6.02	12.52	pl. Timișoara . . . sos.	1.15	10.40	7.07	9.49	2.31	4.46	12.22	7.—	8.59	↓	Ocna . . . sos.	8.02	5.09	10.48	
4.—	7.15		2.24	↑		2.18	10.44	8.38	11.51	7.11	5.20	7.59	4.24	pl. Topoloveț . . . sos.	9.50	5.50	5.13	7.50	11.20	5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
4.30	7.43	1.02	3.03	↓		1.52	10.07	8.13	11.17					pl. Lugoj . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
5.22	8.18	2.14	3.46	↑			9.30	10.42						pl. Teregova . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
5.45		2.50	4.07	↓		1.26	9.10	7.47	10.23					pl. Mehadia . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
6.05	8.51	3.18	4.16	↑			8.51	10.06						pl. Băile-Herculane . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
6.51	9.07	3.54	4.53	↓		3.53	8.25	7.08	9.51					pl. Toplet . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
7.12	9.37	4.52	5.32	↑		2.58	12.47	7.47	6.39					pl. Rușava . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
7.29		5.16	5.48	↓		2.20	12.17	7.28	8.53					pl. Vercerova . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
7.49		5.47	6.08	↑		1.46	7.02	6.07	8.29					pl. București . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
8.01		6.08	6.24	↓		1.13	6.47	8.15						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
8.14		6.30	6.39	↑		12.50	6.29	5.43	8.—					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
8.29	10.37	6.57	6.59	↓		12.17	11.01	6.08	5.25					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
8.46	11.10		8.20	↑		10.45	5.14	4.48	6.52					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
9.03	11.32		8.45	↓			4.45	4.23	6.34					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
10.08	12.50		10.21	↑			9.23	3.18	3.—					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
10.37	1.25		11.09	↓		8.54	2.31	2.08	2.52					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
10.56	1.43		11.17	↑			2.13	2.02	4.34					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
11.04	1.52		11.26	↓			2.05	1.51	4.28					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
11.28	2.18		11.54	↑		8.24	1.35	1.28	4.07					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
11.45	2.40		12.18	↓		8.07	1.08	12.45	3.47					pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
12.18			12.58	↑		8.—	12.28	2.49						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
12.44			1.34	↓			11.57	2.27						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
12.59			1.51	↑		7.81	11.42	2.13						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
1.35			2.29	↓			11.06	1.39						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
1.51			2.48	↑		6.57	10.47	1.18						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
2.12			3.03	↓		6.55	10.31	12.53						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
2.31			3.26	↑		6.4	10.09	12.37						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
3.04			4.07	↓		6.21	9.31	12.06						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
3.46			4.49	↑		5.54	8.53	11.29						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
4.04			5.55	↓		5.34	8.23	11.09						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
5.26			7.23	↑		4.29	6.55	9.46						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
6.10			8.09	↓		3.56	6.09	9.04						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
6.41			8.43	↑		3.40	5.42	8.37						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
7.17			9.18	↓		3.19	5.07	8.08						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
8.—			10.05	↑		2.48	4.20	7.28						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
				↓		2.19	2.18							pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
				↑		3.01		5.57						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
				↓		3.31		5.16						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		
				↑		9.15		8.50						pl. Dunău . . . sos.						5.10			9.23	pl. Sibiu . . . pl.	7.35	4.49	3.35		

Budapesta—Arad—Teiuș									
Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano			
10.—	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	6.20	7.20	3.—			
8.10	1.56	9.30	↑	7.25	1.20	5.50			
11.04	4.02	1.05	↓	4.15	11.15	2.21			
3.45	6.57	5.24	pl. Szolnok . . . sos.	11.18	8.20	9.05			
	Tr. 4 per.		↑						
4.30	2.34	5.46	pl. Arad . . . sos.	10.46	7.20	8.40			
4.42	2.34	5.57	↓	10.34	7.01	8.30			
5.03	3.34	6.19	pl. Glogovaț . . . sos.	10.11	6.20	8.08			
5.14	3.58	6.30	↑	9.58	5.50	7.57			
5.32	4.20	6.48	↓	9.44	5.28	7.46			
5.56		7.12	pl. Radna-Lipova . . . sos.	9.10		7.17			
6.12		7.27	↑	8.54					
6.58		8.07	↓	8.03					
7.26		8.33	pl. Soborșin . . . sos.	7.28					
7.52		8.57	↑	7.—					
8.06		9.13	pl. Zam . . . sos.	6.49					
8.26		9.29	↓	6.24					
8.52		9.53	pl. Gurasada . . . sos.	5.59					
10.—		10.19	↑	5.43					
10.25		10.50	pl. Orăștie . . . sos.	4.42					
10.44		11.16	↓	4.20					
11.58		11.44	pl. Jibot . . . sos.	4.58					
11.29		12.06	↑	3.40					
11.56		12.38	pl. Vințu-de-jos . . . sos.	3.04					

Budapesta—Arad—Teiuș									
Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano			
10.—	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	6.20	7.20	3.—			
8.10	1.56	9.30	↑	7.25	1.20	5.50			
11.04	4.02	1.05	↓	4.15	11.15	2.21			
3.45	6.57	5.24	pl. Szolnok . . . sos.	11.18	8.20	9.05			
	Tr. 4 per.		↑						
4.30	2.34	5.46	pl. Arad . . . sos.	10.46	7.20	8.40			
4.42	2.34	5.57	↓	10.34	7.01	8.30			
5.03	3.34	6.19	pl. Glogovaț . . . sos.	10.11	6.20	8.08			
5.14	3.58	6.30	↑	9.58	5.50	7.57			
5.32	4.20	6.48	↓	9.44	5.28	7.46			
5.56		7.12	pl. Radna-Lipova . . . sos.	9.10		7.17			
6.12		7.27	↑	8.54					
6.58		8.07	↓	8.03					
7.26		8.33	pl. Soborșin . . . sos.	7.28					
7.52		8.57	↑	7.—					
8.06		9.13	pl. Zam . . . sos.	6.49					
8.26		9.29	↓	6.24					
8.52		9.53	pl. Gurasada . . . sos.	5.59					
10.—		10.19	↑	5.43					
10.25		10.50	pl. Orăștie . . . sos.	4.42					
10.44		11.16	↓	4.20					
11.58		11.44	pl. Jibot . . . sos.	4.58					
11.29		12.06	↑	3.40					
11.56		12.38	pl. Vințu-de-jos . . . sos.	3.04					

Budapesta—Arad—Teiuș									
Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano		Tren de porțano	Tren accelerat	Tren de porțano			
10.—	8.05	2.15	pl. Viena . . . sos.	6.20	7.20	3.—			
8.10	1.56	9.30	↑	7.25	1.20	5.50			
11.04	4.02	1.05	↓	4					